

Det er en forudsætning for fradrag for hensættelser til tab, at hensættelsen vedrører tab, der efter skatte-lovgivningens almindelige regler vil være fradragsbe-rettiget. Dette betyder eksempelvis, at et pengeinstitut ikke vil have fradrag for tab på udlån, som er ydet til et institut inden for samme koncern jf. kursgevinstlo-vens § 4, samt at et pengeinstitut kun vil have fradrag for tab på garantier, hvis tabet kan karakteriseres som en fradragsberettiget driftsomkostning, jf. statskatte-lovens § 6, litra a. I bestemmelsen præciseres denne forudsætning.

Det bemærkes, at selvom forslaget teknisk er udfor- met således, at hensættelsesadgangen for såvel udlån som garantier m.v. reguleres i kursgevinstloven § 25, stk. 6, så tilsigter forslaget ikke generelt at inddrage garanti- eller kaufionsfordringer m.v. under kursge- vinstlovens regler. Forslaget har alene betydning for garantiforpligtelser, som penge- og realkreditinsti- tutter påtager sig som led i den almindelige udlånsvirk- somhed. Den skattemæssige behandling af øvrige be- tingede fordringer såsom ikke-aktualiserede kaufions- og garantiforpligtelser, der som udgangspunkt ikke er omfattet af kursgevinstloven, berøres ikke af forsla- get.

Med forslaget fastslås det, at kun regnskabsmæs- sige hensættelser, som opgjort efter danske regnskabs- retlige regler, skattemæssigt kan lægges til grund. For at tage højde for eventuelle fremtidige ændringer i de regnskabsretlige regler uden samtidig at være nødsa- get til at foretage ændringer i denne lov, foreslås det, at det ikke i lovtæksten nærmere specificeres, hvilke regelsæt, der hensættes efter. Med regnskabsregler forstås dog både lovbestemte retningslinier for regn- skabsaflæggelsen og administrativt fastsatte retnings- linier, herunder eksempelvis Finanstilsynets bekendt- gørelser om regnskabsaflæggelse i pengeinstitutter m.v.

Af hensyn til herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS samt udenlandske kreditinstitutter, der ejes af danske selskaber, er det udtrykkeligt nævnt, at det er hensættelser og tab som opgjort efter danske regnskabsretlige regler, der kan fradrages ved opgø- relsen af den skattepligtige indkomst. Dette er nød- vendigt, idet disse institutter ikke er underlagt danske regnskabsretlige regler, og derfor hensætter efter reg- ler i andre lande. Som danske regnskabsretlige regler betragtes de regler, som et tilsvarende dansk kreditin- stitut ville skulle følge.

Til § 2

Til nr. 1

Den praktiske rækkevidde af, at det er de regn- skabsmæssige hensættelser, som opgjort efter de regnskabsretlige regler, der lægges til grund ved lig- ningen, skal ses i sammenhæng med forslagens § 2, hvorefter der i skattekontrolloven indføres en ny § 6 D.

Efter forslaget til § 6 D er det tilsynsmyndigheden (Finanstilsynet, Indenrigsministeriet eller Strukturdi- rektoratet), der kontrollerer størrelsen af hensatte be- løb og lidte tab i det enkelte institut.

Dette betyder, at de statslige told- og skattemyndig- heder som udgangspunkt kan lægge de selvangivne beløb til grund for skatteansættelsen.

Denne fremgangsmåde er valgt for at sikre, at de statslige told- og skattemyndigheder ikke som efter de nugældende anvisninger skal påse, at institutternes hensættelser er foretaget i overensstemmelse med de regnskabsretlige regler. Forslaget betyder, at denne opgave fremover alene tilkommer det regnskabsmæs- sige tilsyn, som efter anden lovgivning særskilt er til- lagt kompetence hertil. De statslige told- og skatte- myndigheder vil således i kraft af forslaget ikke i fremtiden kunne rejse tvivl om, hvorvidt størrelsen af fratrukne regnskabsmæssige hensættelser eller tab på udlån og garantier m.v. er i overensstemmelse med de regnskabsretlige regler. Forslaget afskærer dog ikke de statslige told- og skattemyndigheder fra at påse, at der kun er fratrukket hensættelser på udlån og garan- tier m.v., hvor tab efter de almindelige skatteregler er fradragsberettiget.

Forslaget indebærer ikke en ændring af den hidtidi- ge praksis for den regnskabsmæssige vurdering af hensættelsesbehovet på udlån m.v. Den tilsynsmæs- sige kontrol forbliver derved uændret. Finanstilsynet vil eksempelvis fortsat foretage undersøgelser af det en- kelte penge- eller realkreditinstitut med ca. 3-4 års mellemrum. Ved disse undersøgelser vurderer Fin- anstilsynet på grundlag af et passende udsnit og/eller stikprøve af engagementerne, om hensættelserne er såvel tilstrækkelige som nødvendige. Finanstilsynet foretager desuden henover året undersøgelser med fo- kus på penge- og realkreditinstitutternes aktuelle situ- ation.

Finanstilsynets undersøgelse af pengeinstitutterne er spredt jævnt over året. Dvs. at Finanstilsynets kon- trol af et instituts tab og hensættelser eller dele af disse primært vil ske i det år, hvor det pågældende institut undersøges. En tilsynsmæssig opgørelse af hensættel- serne pr. 31. december foretages således som ud-